

Gilgamesj kapt er na vandaag mee, waardoor een andere band het predikaat 'Oudste hardrockband van Nederland' over zal moeten nemen. (Foto Cor de Kock)

Nederlands oudste hardrockband stopt ermee

Gilgamesj uitgerocked na twintig jaar

Door Nathalie Strijker
Leerdam

Een raar gevoel zal het wel zijn denkt hij. Frank van Stijn zal aanstaande zaterdag voor de laatste keer als zanger van zijn band Gilgamesj het podium betreden. Na twintig jaar optreden houdt de Leerdamse band het namelijk voor gezien. En al heeft de band dan inmiddels de titel van langst bestaande hardrockband van Nederland verworven; 'de lol is er af en dus gaat Gilgamesj uit elkaar.

Waarom ze ooit voor de naam Gilgamesj gekozen hebben, weet zanger Frank van Stijn niet meer zo goed: „De naam kwam uit de Griekse mythologie, Gilgamesj was 4000 jaar geleden een onoverwinnelijke koning. Dat soort namen was toen erg in, kijk maar naar Genesis enzo.”

Gilgamesj begon als vriendenclubje. „We kenden elkaar van school en dan ga je samen spelen. Dat stelde allemaal niet zoveel voor, met oude radio's als versterker, dat soort dingen”. Inspiratiebronnen

toentertijd waren melodieuze hardrockbands als Rush, Scorpions en UFO.

Vullen

Van Stijn kan zich het eerste optreden van de band nog goed herinneren: „We speelden 's middags tijdens een soort festival dat bedoeld was om geld in te zamelen voor diabetespatiënten. Na het optreden werden we door de organisatie gevraagd of we 's avonds niet nog een keer konden spelen. Wij helemaal blij natuurlijk. We dachten dat we dus heel goed geweest waren, bleek achteraf gewoon dat ze alleen maar tijd moesten vullen”.

De muzikale liefde van de bandleden is altijd hardrock geweest. En dan vooral de traditionele hoek daarvan. Van Stijn: „In de loop van de tijd is het aanbod van hardrockmuziek heel erg versnipperd geraakt. Je houdt nu òf van trash, òf van metal òf van het wat traditionele werk. Jammer is dat, want daardoor zijn er allemaal kleine subgroepjes ontstaan die weinig meer met elkaar te maken hebben”.

De reden waarom Gilgamesj het

zolang heeft uitgehouden is volgens Van Stijn vooral het gebrek aan ambitie: „Wij hebben nooit het idee gehad dat we het zouden moeten gaan maken en we hebben daar dus ook nooit concessies voor gedaan. We hebben bijvoorbeeld ooit een platencontract van de hand gegeven omdat de platenmaatschappij van alles wilde waar wij ons niet echt in konden vinden. We zouden commercieel moeten gaan spelen en daar hadden we dus geen zin in.”

„We waren bovendien bang dat dan het plezier van het spelen eraf zou gaan. Voor ons is het altijd een hobby gebleven. We hebben allemaal een baan eraan dus we hoeven er niet van te leven. Die druk hebben we nooit gekend”.

Fanclub

Halverwege de jaren tachtig was de toptijd voor Gilgamesj. Veel optredens, een heuse fanclub en een plaat. „We hadden toen wel een bepaalde status bereikt. We traden vaak wel drie keer per weekend op. Vooral in het zuiden van het land waren we heel populair, mis-

schien omdat mensen er daar er meer open voor stonden. Het publiek was in die tijd heel anders dan nu eigenlijk. Als wij in 1985 ergens optraden kon je er bij voorbaat vanuit gaan dat het gezellig werd. Het publiek is nu verwender, je moet je eerst veel meer bewijzen.”

Een recente triomf van Gilgamesj was een tour in het voorprogramma van de Amerikaanse band Pat Travers. „We traden toen voor de eerste keer op in Paradiso en dat doet je dan toch wel wat. Het is toch de poptempel van Nederland. Wel een heel moeilijk publiek alleen, heel verwend. We dachten daar wel even 'wat doen we hier eigenlijk', maar als je dan toch succes blijkt te hebben is dat wel heel mooi”.

Naast dat soort uitpattingen is het de laatste tijd wat stiller geweest rond Gilgamesj. Volgens Van Stijn heeft dat verschillende oorzaken: „We zijn het zelf wat rustiger aan gaan doen, er zitten nu ook jongens met kinderen in de band. Je kan dan natuurlijk geen drie keer per week meer optreden. Verder is de belangstelling ook gewoon min-

der. We hebben het zo langzamerhand wel een beetje gezien. De fut is eruit. Want waarom zou je twee keer per week gaan repeteren als de optredens nou niet bepaald binnenstromen? Het wordt dan gewoon tijd om er een punt achter te zetten. Ik kan alleen maar blij zijn dat dat niet met ruzie gebeurd is.”

Hoewel het afscheidsconcert zaterdag plaatsheeft in The Jungle in Leerdam („Waar anders, hier komen we tenslotte vandaan”) kan Van Stijn het niet laten nog een kritische noot aan de thuisbasis van Gilgamesj te wijden. „Ik vind het nog steeds heel jammer dat er in Leerdam op het gebied van rockmuziek zo weinig gedaan wordt. Aan andere vormen van kunst worden tonnen uitgegeven, maar aan muziek niets. Natuurlijk hebben we de Jungle, maar ook die moeten vooral zichzelf zien te bedruipen. Met Gilgamesj hebben wij altijd veel meer gehad aan de gemeente Gorinchem. Daar is altijd geld gestoken in oefenruimtes voor bands. Dat soort dingen, daar heeft je in Leerdam niet voor aan te kloppen.”